

MÁGYAR KURÍR.

Nr. 23.

Indult Bétsből, Pénteken, September' 17-dikén, 1830.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsege méltóztatott Jul. 30-dikán költ Kabinéti végzése által Mgs Marczibányi János Urat, valamint Aug. 25-kán kiadott Kabinéti végzésében Mgs. Kászonyi Sándor Urat Torontál Vármegye Első Al-Ispányát Királyi Tanácsossokká kegyelmesen kinevezni.

Itt következik azon Beszéd, mellyet N. M. Felső Eöri Pirker László Patriarika és Egri Érsek Úr, mint Szószóllója a' Magyarországi Státusoktól Schloszhófba küldetett Követségnek a' Felseges Tsászár és a' Felseges Tsászárné előtt tartott:

Felseges Tsászár és Apostoli Király,
Legkegyelmesebb Urunk!

Felseges Aszszony, Legkegyelmesebb
Királyné!

Új és az idők's dolgok minden változásait felyülmúlándó bizonyosságát adta Felseged kimeríthetetlen felseges jóságának és atyai indulatjának a' Magyar Nemzet eránt, midön Felseged szüntelenül lelkiesméreletesen igyekezvén a' törvényeket oltalmazni és betölteni, Magyar Ország és az azzal egybekaptsolt Országok Statusait meghatározott időre, közönséges Országgyűlés tartására kegyelmesen meghívni méltóztatott, és midön Királyi meghívó Levelében hív jobbágyainak nyújtott több örvendetes vígasztalásai között, még azt is méltóztatott kegyelmesen parantsolni,

hogy Ö Ts. K. Magassága a' Felseges Föhertzegi Koronaörökös, a' Felseged országlása alatt lévő minden Országoknak valamint Altya virtusainak is Örököse, az Ország Szent Koronájával Magyarországnak's a' vele egybekaptsolt Országoknak Királyává megkoronáztassék. Nem tsuda tehát, ha illy sokszoros indítóokoktól buzdíttatván, egész Magyarország hangos öröme fakad, és az Országban mindenütt tsak az Éljen kiáltások és a' legritkább örvendezések tiszta bizonyági harsognak.

Mert mind azon hihetetlen gondok mellett is, mellyekkel olly sok, törvényekkel, nyelvekkel és szokásokkal egymástól különböző Népek kormányozása jár, Felseged mégis szakadatlanul gondját fordította arra, hogy Magyarországot igazgassa, emelje és boldogítsa, annyira, hogy Felseged ezen ditső ígértét, mellyet felseges boldogító Országlása kezdetében mondott: „Az Ország Státusainak soha sem lészen okok, hogy Felsegedbe helyheztetett bizodalmokat megbánják; Maga pedig Felseged azon lesz, hogy ő közülök a' hűségnek akár, melly bizonyága kimutatásában Felsegedet soha senki felyül ne haladja;” — és a' hazafiaknak felemelkedett reménysegeit, felseges boldogító kormányzásának folyvást egyenlő vitelével nem tsak tökéletes mértékben betöltötte, hanem, örökös hálá Felsegednek, még feljül is

múlta. Nintsen is akármelly ékesenszólásnak hatalmában, hogy azon jótétemények nagyságát, mellyeket Felséged harmintznyoltz esztendő lefolyta alatt a' Magyar Nemzetre kiárasztott, szavakkal eléggé hirdetni, vagy magasztalásokkal illendően ditsőíteni tudhatná.

Hogy az Országok 's alkotmányaik rettentő felforgatódája közepette, és az elhatalmasodott háború veszedelmeialatt Magyarország ösi megállapított jussai-
ban és szabadságában legkissebb tsonkúlást sem szenvedett; hogy a' Vallás, a' törvények és nyilvános törvény kiszolgáltató tisztai karok teljes méltóságokban 's erejekben fenn állanak; — hogy a' szorgalom napról napra inkább virágzik; — a' kereskedésnek új forrási fakadnak, — a' Magyar névnek híre külső Országokban is terjed, — és hogy végre mi köz bátorságban és tsendességben élünk; ez ditső emléke a' Felséged ditsőséges uralkodásának Magyarországon, — ez az eszköz, melly által Felséged egyenlő erős lélekkel a' szerentsés, valamint szerentsétlen környülményekben, 's egyedül a' Maga lelkiismeretének tanúbizonyosságára támaszkodván örömmel, Magának az élők között határtalan háládatosságot aratott, és a' mellyek a' jövő maradáknál felséges Nevének legditsőbb halhatatlanságot szereznek.

Ezen rendkívülvaló érdemeknek, ezen jótéteményeknek méltóztassék Felszentelt Felséged tulajdonítani, hogy Felséged eránt a' leghívebb Magyar Nemzet jobbagyi kötelességeinek teljesítésében és legtisztább hívsége kimutatásában határt nem esmer; — hogy ez korkönyvében Felségedet jóságos, kegyes és legjobb Fejedelemnek nevezi; — hogy ez Felséged javáért és ditsőségéért vagyonát életét és vérét feláldozni kész; — és végre, hogy ez most, midőn Felséged ditső emlékezetű Eleinek, Magyar Or-

szág Felséges Királyainak példája szerént, Atyai szívének örömeire Ó Tsászári Királyi Magasságát, a' Fő Hertzeg Koronaörököst Felséges első szülött fiját, a' Szent Koronával ékesítve 's Királyja Koronáztatva látni kívánja, ezen nemcsak teljes örömét mutatja, hanem ezt, mint a' Tsászári Királyi kegyelemnek új bizonyosságát úgy fogadja és tiszteli.

Ezt pedig igenis méltán. Mert a' Felséges Fejedelmek, eldődeink idejében, csak azért koronáztatták meg első szülötteiket, hogy azok annál fogva bizonyosan thronusra juthassanak; ellenben Felséged első szülött szerelmes Fijának megkoronáztatását részszerént azért kívánja, hogy ő eránta viseltető Atyai kegyes indulatjának eleget tegyen, részszerént azért, hogy látván megkoronáztatott és szent hittel leköteleztetett Felséges elsőszülöttjét, és megörvendeztetvén annak látása által, hogy a' Magyarok ezen ajándékot legbelsőbb háládatosság érzésével fogadják; új buzgósággal, — ha ugyan másként lehetséges ezt nagyítani, — gondoskodják és dolgozzék a' köz jóra.

Legmélyebb háládatos érzéssel fogadja azért a' Magyar Nemzet Felségednek ezen kegyelmét, teljes meggyőződésében a' felől, hogy az leszen neki legjobb Fejedelme, a' ki eránta való szeretetét Felségedtől már a' Királyi vérből lett származása által vette örökségül, és a' ki Felségedtől oktattatván a' békességnek és hadnak mesterségében, ugyan csak Felséged személyében szüntelen maga előtt látja a' legtökéletesebb Fejedelemnek leghívebb példáját; és a' ki az országlásban 's a' közönséges dolgok kormányozásában tetteivel 's tanátsával legjobb segítője leszen.

Hogy pedig az Ország egybegyült Státusainak örvendezése illy sok Felséges Fejedelmi személyek látásán kimond-

hatatlan lézen, annak nagy részét Felséged, a' mi legkegyelmesebb Királynénk valóban Magának tulajdoníthatja. Felséged ugyanis, kegyes megelegetését fogja ott tapasztalni, mellyet Felségednek, tiszta indulatinak édes érzésein kívül, a' Magyar Nemzet buzgó háládatossága fog szerezni, mivel azt Felséged ditső Eleinek, — kik között Hertzeg Maximilián Buda visszavételénél kimutatott vitézségéért a' mi históriánkban örökké fog élni — szerentsés örökség által reászálott fényes virtusai már régen tsudálkozásra ragadták, és mivel az Felségeddel öt esztendő előtt Királynévá lett koronáztatása által új szent szövetséggel kötve, Felségedben legkegyelmesebb annyát és legbelsőbb tiszteletének tárgyát szemléli.

Mert miolta Felséged, — Isten ajándéka — Felséges Fejedelmünkkel, a' szent házasság kötele által egyesült, — ugyan hol voltak olyan könnyhullatások, mellyeket Felséged kegyes szorgalommal száritani nem igyekezett volna? hol mutathatta magát a' szegénység, mellyen Felséged könyörülni nem sietett volna? hol állhatott fel kegyes végből valamelly Intézet, mellyet Felséged bő adakozással nem gyámolított volna; úgy hogy Felséged fő helyheztesében egyedül azt az eszközt látszott Magának megtartani, hogy jótéteményeket gyakorolhasson, a' honnan az Ország legjobb annya legtökéletesebb példájának és szeretetre legméltóbb hitestársnak tartatik.

Ezek — Felséges Tsászár és Apostoli Király! — ezek, Felséges Tsászárné és Királyné! az egész Magyar Nemzetnek hív érzésű indulatai felszentelt Felségtek eránt, és ez a' tárgya a' mi tisztelettel telyes küldetetésünknek Magyarország 's az ezzel egybekaptsolt Országok Státusainak részéről, kik Posonban egybegyültek; melly alázatos előter-

jesztését a' hív Státusoknak mi itt az ő parantsolatjok szerént mély alázatossággal bényújtunk, 's egyszersmind Felségteket esedezve kérjük, hogy a' nevezett Státusokat kegyelmes és várva várt megjelenésekkel minél előbb megörvendeztetni méltóztassanak, hogy kívánságok, Felségteket, 's Ő Tsászári Királyi Magasságát a' Koronaörökös Föhertzeget megkoronáztatva látni, Felségtek Atyai szívének és a' Magyar Nemzetnek öröme, Isten segedelmével bétellyesítessek.

Esedezünk tehát kegyes bizodalommal az Előtt, ki által a' Királyok országolnak, és a' törvényadók igazságot szolgáltatnak, hogy Felséged szerentsés boldog életét sok időkre terjeszsze 's minden áldásaival bőven gazdagítsa; egyszersmind az Országgyűlésre egybegyült Státusokat, valamint az egész Magyar Nemzetet magunkal együtt felszentelt Tsászári Királyi Felségteknek kegyelmébe hív jobbágyi hódoló alázatossággal és tartozó legmélyebb tisztelettel ajánljuk.“

Ő Fge a' Tsászár és Király e' beszédre így válaszolt:

„A' tiszta hívségnek és fiúi szeretetnek érzéseit, mellyeket a' Mi Magyar Országunknak és a' hozzá kaptsolt tartományoknak Karjai 's Rendjei, az előttünk felette kedves követség által kinyilatkoztatnak, mind Mi mind a' Tsászárné a' Mi szerelmes Hitvesünk, Tinéktek Koronás Királynétek, kegyesen fogadjuk.

„Nagy örömmel tölti bé szívünket annak hallása minden felől, hogy a' Mi drága elsőszülött fiunknak koronázása az egész Országban a' legelevenebb háládatosságnak érzéseivel fogadtatott. Ez egyszersmind — a' tzelnek, mellyet Magunkban feltettünk, és az Előttünk igen ked-

ves Magyar Nemzet nemes érzésének, tökéletesen megfelel.

„Akarjuk, hogy ez a' törvényes, szent, és Ősi szokás szerént végbeviendő Szertartás örök emléke légyen a' Mi atyai szeretetünknek a' Mi fiunkra és Tíreátok nézve, örök emléke szünetlen törekedésünknek, hogy az Országnak Ősi alkotmányját a' legkésőbb Unokákra is épségben hagyjuk.

„Mondjátok meg ezeket előre küldöiteknek addig is, míg Mi az ő közös és a' Mimagunk kívánságának engedvén, hív Rendjeinknek közepette megjelenénk, és Tsászári Királyi kegyelmünkről Őket továbbra is bizonyosokká tenénk.“

Ő Tsászári Királyi Magasságához, a' Korona-Örökös Fő-Hertzeghez a' Patriárka Egri Érsek, a' Követségnek nevében, a' következő beszédet intézte:

„Felséges Tsászári Királyi Korona Örökös és Fő Hertzeg! Kegyelmes Urunk! Alig hallatszott meg az Országban Ő Fgének a' mi felszentelt Fejedelmünknek és Apostoli Királyunknak magasságos szava, Tsászári Királyi Hertzegségednek az Országszent koronájával Magyar Országnak és a' hozzá kaptsolt tartományoknak Királyává és Urává leendő koronáztatásáról, — midőn annak minden lakosait öröm fogta el, mellyet az ékesszólásnak semmi ereje elegendően kifejezni nem tudhat.

„Ezen öröm, egy olyan Hertzegnek felemeltetésekör, kinek színmutatás nélkül való kegyességéről, felséges Atyja eránt való példás fiúi tiszteletéről, a' szenvedő emberiségnek segítésében fáradhatatlan; nem régiben is ditső bizonyosságokkal újra megerősített törekedéséről, és Felséges Eleinek annyi sok érdemei és jótéteményei által megditsított Magyar Nemzethez való veleszületett sze-

retetéről, a' köz szó bizonyosság — kinek ortzájából minékünk szívjóság, szerénység, állhatatosság és más Fejedelemhez méltó virtusok tündöklenek — annyival belsőbb és erősebb, mivel a' Nemzet most nem, mint máskor, a' másik Fejedelemnek kimulásán való szomorúság és az új Királynak való öröm között megosztva, majd örvendetes majd komor érzésektől foglaltatik el, hanem elegyítetlen öröme egybehívatva magát egészen annak adja, és méltó vígadozásra fakad, azért kiváltképpen, mivel e' koronázásnak innepét azon Király kegyelmének kell köszönnie, kinek magas virtusinak az egész Világ hódol, ki a' Királyi szent just és felséget nem tsupán örökségül reá szállva bírja, hanem rendkívül való minden időkre felmaradandó érdemei által a' Haza Atyjának édes nevét is megszerzette, ki népeinek szeretete által hatalmasabb, mint birodalma által, ki annál fogva méltó arra a' boldogságra, hogy vénségében Elsőszülött fiját, az Atya virtusinak eleven képét népeinek szeretetétől és örvendezésétől környülvéve, önnszemeivel lás-a a' királyi koronával megékesíttetni, mellyet más Országokban a' Fejedelmek tsak Atyjaiknak hólta után nyerhetnek meg.

„Tsászári Királyi Hertzegséged megkoronáztatásának innepé annyival idveségesebb és ditsőségesebb lejénd, mivel azt a' mi legkegyelmesebb Királyunk, az egész Hazának örömjajja között, a' legtellyesebb egészségben viszivégbé. Megfogja ott látni Tsászári Királyi Magasságod a' thronus körül öszve gyűlve Magyar Országnak és a' hozzá kaptsolt tartományoknak hív Rendjeit, mint a' közönséges érzésnek ugyan annyi hív tolmátsait; — viselni fogja Tsászári Királyi Hertzegséged az Országnak szent koronáját, melly a' Szent Istvántól, első Királyunktól, fundált Országnak kezde-

te olta olly sok híres fejedelmeknek fejét ékesítette, és a' melly a' Hazának fiaitól a' legméltóbb tisztelettel tiszteltetik; — hallani fogja Tsászári Királyi Hgséged a' felszentelt Papoknak és minden Karoknak's Rendeknek buzgó imádkozásait Tsászári Királyi Hgségednek és felséges Atyjának egészségéért's virágzásáért; — végre tulajdon tapasztalásból esmérni tanulja Tsászári Királyi Hgséged a' Magyar nemzetnek tántoríthatatlan hívségét, mellyben ez Öseinek szép nyomdokit követvén, más Nemzeteknek nem utánna hanem előtte mégyen, és a' mellyel ő, javát életét és vérét e' megtörhetetlen hívségnek jeléül feláldozhatni, mindenkor nyereségnek tartja.

„Hogy azért a' közönséges, az egész Országtól Tsászári Királyi Hertzegségedre fordított reménység betelleyesdjék, alázatosan kérjük, Magyar Országának és a' hozzá kaptsolt tartományoknak Posonyban Országosan öszvegyült Rendjeitől reánk bízott tisztes követségből, Tsászári Királyi Magasságot, a' nevezett Rendeknek nevében, hogy jelenlétével Öket boldogítani és minél hamarébb közzéjék jöni méltóztassék; hogy Ősi szokás szerént az Országának szent koronájával Magyar Országának és a' hozzá kaptsolt tartományoknak Királyává és Urává megkoronáztassék.

„És ezzel, az Országának legengedelmesebb Rendjeit és az egész Magyar Nemzetet, magunkkal egyetemben, a' legmélyebb alázatossággal ajánljuk Tsászári Királyi Magasságotnak, nagy kegyelmébe.“

Ő Tsászári Királyi Magassága a' Korona Örökös Fő Hertzeg így válaszolt:

„Hogy a' Felsőleges Tsászár és Király, az én Atyám kit Én, míg a' vérereimben buzog, a' legnagyobb szeretettel tisztellek, elvégezte Magyar Or-

szágnak szent koronáját, az Ő idvesség Auspiciumai alatt, már most fejemre tételtetni, azt én fiúi kegyes háladatossággal megesmérem az Ő nagylelke és Atyai szeretete különös és legfényesebb ajándékának, melly az Előtte igen kedves Országának nem kevésbé szánva vagy on mint Nékem.

„De a' közönséges öröm, melly innét származott, és a' melly magát ezen fényes Követség által is kimutatja, olyan vígsággal tölti meg szívemet, mellyet egész kiterjedésében érzek ugyan, de azt szókkal kifejezni nem tudom.

„Mert ha rejtve maradhattak volna is Elöttem azon hívségnek és ragaszkodásnak bizonyosságai, mellyeket a' hív Magyarok Eleimnek és Annak, kit Én és ők Atyául tisztelnek, minden időekben adtak: mindazáltal tsupán ezen közönséges, szívemben örökre megmaradó Nyilatkoztatásaiból a' nagy háladatosságnak, mellyel az én, a' legjobb Atyának akaratjából leendő, Koronázatásomat veszik, bőven megesmerném, minő ragaszkodást, minő hívséget, minő szeretetet várhassak örvendetes bizodalommal attól a' Nemes Nemzettől, kinek javát, bátorságát és ditsőségét előmozdítani szívemnek legfőbb kívánsága.

„Mondják meg az Urak, a' Rend-Uraknak, 's kívánom, hogy azt egész Magyar Ország tudja, hogy a' szent korona, mellyet törvényesen felvejédek, Engemet nem azért téssen boldoggá, mivel homlokomat díszesíti, hanem azért, mert az által a' szeretetnek és bizodalomnak örök kötele még szorosabban egybekaptsol azzal a' Nemzettel, mellyet Én kitsin gyermekségemtől fogva szerettem.

„Mondják meg az Urak Néik, hogy Én egész életemben, az Öket is kedves fiai gyanánt néző Atyámnak, a' Mi kegyelmes, igazságos, Istenfélő Urunknak

— kinek drága betses életét a' Mindenható sok és hosszú esztendőkre tartsa meg minékünk, — szent oktatásait fogom szüntelen követni, kedvem a' fiúi szeretetben és engedelmisségben, és az Igazgatásnak erejét 's fényjét — az Ő magas példája szerint — a' törvényeknek és régi Intézeteknek hív megtartásában, végezetre minden boldogságot a' Népeknek, kik legjobb Atyám Uralkodó páltzájának engednek, boldogságában fogom találni.“

P o s o n, Sept. 14-dikén. A' Felsőges Tsászár és Király Sept. 14-dikét méltóztatott kegyelmesen meghatározni, mellyen az Országgyűlésre egybegyűlt Státusoknak a' Királyi Propositionokat általadja. Ez napon tehát a' Felsőges Tsászár, a' Felsőges Tsászárné, a' Koronörökös Fő-Hertzeg Ő Magassága az Ország Báróival, sok Fő Ispányokkal, Fő Rendű Nagyokkal és Országos Követekkel a' Szent Lélek segítségül hívásán a' Házi Kápolnában megjelenván, ennek végződésével általment a' fényes Sokaság az Ő Felsőge szállásának, melly a' Primási Palota, pompa Szálájába, a' hol Ő Felsőge is az Ország Zászlós Uraitól kísértetve, 's Udvari Főtisztjeitől körülvetetve, előtte vitetvén az Apostoli Kereszt, megjelent a' Szálában, mellyben azonnal sokszorozott Éljen kiáltások hangzottak. Minekutánna Ő Felsőge a' Thrónusba felment 's kalpagját feltette, előadta a' Magyar Királyi Udvari Cancellarius Gróf R e v i c z k y Magyar nyelven tartott hathatós erejű fontos Beszédében, melly az egész Gyűlést mélyen meghatotta, Ő Felsőgének azon Atyai tzeljait, mellyeknek elérésére az Ország Rendeit egybehívta. Midőn az Udvari Cancellarius Beszédében előfordúla, hogy Ő Felsőge, mint Felsőges Házá-

nak és szeretett Hazánknek közös jó Attya még életében kívánna azon egyetlen egy legédesebb örömben részesülni, hogy első szülött Fijának a' Koronörökösnek Fő Hertzeg Ferdinánd Ő Tsászári Magasságának megkoronáztatása által az Országnek ősi alkotmányát az idők zivatarai és viszontagságai ellen, még azon elkövetkezendő óra után is bátorságban helyheztetve lenni tudná, mellynek ütését olly sok milliók között tsak Ő várja szent nyugodalommal, — a' Beszéd harsogva hangzó, Éljen-nel szakasztatott félbe, 's ez annak végződésével ismét megújított; és sokaknak könnyekbe lábbadt szemei néma tanúi valának a' mély megilletődésnek és Királyunk a' Haza igazán szeretett Attya hosszú élete megtartásáért felbotsátott fohászokodásoknak. Ezután Ő Felsőge Deák nyelven tartott Beszédben méltóztatott Felsőges kívánságait a' Státusok eleikbe adni. — Ezen Beszéd alatt sem állhatták meg a' Státusok, hogy megilletődések és háladatosságok ömledezéseit több ízben hangos szóval ki ne jelentsék, melly kiváltképpen harsogó leve akkor, midőn Ő Felsőge Beszédében azt illeté, hogy Felsőges kívánsága, mivel Maga is halandó, abban áll, hogy a' Haza Javára tzelző igyekezetének tanúbizonyságai örökké tartók legyenek. — Magához vevén azután Ő Felsőge az Udvari Cancellariustól a' lepetsételt Királyi Propositionokat, általadja Kardinális Ő Eminentijának az Ország Hertzeg Primásának, a' ki erre a' Státusok legalázatosabb köszönetét 's azoknak forró óhajtásaikat az Ő Felsőge hosszú és népeit boldogító életének megtartásáért, tántoríthatatlan hűségek bizonyítása mellett kijelenté, mellyet a' Státusoknak hangos felkiáltásaik megerősítettek. Eltávozván azután Ő Felsőge a' Szálából, a' Státusok az Ország Házá-

ban elegyes Ülést tartottak a' Fels. Ná-
dor Ipány Ö Ts. K. Fő Fertzegségének
előülése alatt, mellyben a' Királyi Pro-
positiok felnyittatván felolvastattak és
a' tetszésnek nyilvánvaló kijelentésével
fogadtattak.

A' Felséges Tsászárné és a' Koro-
naörökös Fő Hertzeg Ö Ts. K. Magas-
sága a' Felséges Tsászári Háznak több
Tagjaival együtt egy Galleriáról néz-
ték a' Királyi Propositiók általadásának
fényes szertartását 's mind bemenetelek-
kor mind eltávozásokkor hangos öröm-
mel köszöntettek.

Frantzia Ország.

Páris Sept. 7-kén. A' Király Her-
tzeg Talleyrand Urat a' Londoni
Udvarhoz rendkívül való Nagykövetté
és meghatalmozott Ministerré kinevez-
te. — A' Courier, a' Constitution-
nel és a' Revolution ezzel a' vá-
lasztással nagyon elégedetlenek.

A' Követek Házának Sept. 2-diki
Ülésében a' Hadi Minister egy törvény-
javallatot terjesztett elő, melly szerint
jövendőben a' Hajós és tábori Sereghez
évenként szedendő rekrutáknak men-
nyisége mindenkör a' két Kamaráktól
fog meghatároztatni. — A' Sept. 4-diki
Ülésében, melly tsupán a' külömbféle
Esedezőleveleknek vala szentelve, Coch-
rane Urnak (egy Anglusnak) Esedező-
levele, mellyben ő a' Quadeloupe
Szigetbeli Frantzia Tisztviselőségnek
1801-ben adott Költsönjét kéri, alkal-
matosságot adott Generális Lafayette-
nek a' Külső Ministert megkérdeni,
mi történt az Amériki Köztársas-
ságokra nézve? A' Minister ezt fe-
lelte; az Igazgatószék parantsolatokat
küldött az Amériki Státusokban lévő
Frantzia Agensekhez, ezen hivatalos

jelentéssel, hogy Frantzia Ország az
Amériki Köztársaságokat kész
elesmérni.

Újabb tudósítások szerint (a' 7-iki
Moniteurben) Nismesben a' rend és
tsendesség tökéletesen helyre állott.

Német Ország.

Hamburgi levelek szerint Sept.
6-dikáról, a' rend és tsendesség a' város-
ban helyre állott. — Lipsiában is nagy
rendetlenségek estek Sept. 4-kén és 5-di-
kén, de a' későbbi napokban ott is tö-
kéletesen megtsendesítették. — Ellen-
ben Braunschweigban Sept. 7-kén,
kevés órákkal az Uralkodó Hertzegnek
elútazása után Angliába, iszonyú ze-
nebonát indított a' nép, és a' Hertze-
gi Kastélyt porrá égette. A' polgárság
és a' katonaság egyesített erővel dolgo-
zik a' rendnek és tsendességnek vissza-
állításában.

Belga Ország.

Brüsszel Sept. 4-kén. Az Orá-
niai Hertzeg tegnap délután négy óra-
kor elhagyta városunkat, hogy a' Belga
népnek kívánságait a' Királynak megvi-
gye, és azoknak meghallgattatását szó-
szóllásával segítse. A' katona Őrizet ha-
sonlóan eltávozott Brüsszselből, és
a' Királyi Palotának 's Kastélynak őri-
zését a' polgári gárda vette magára. A'
Kir. Hertzeget Hotton Ur a' lovas pol-
gárgárdának Vezére elkísérte Vilvor-
denig, a' hol Ő Hgségére Fridrik
Hertzeg a' Postaháznál várakozott. A'
két testvérek, midőn egymást meglátnák
öszveölelkeztek és egymást soká körül-
karolva tartották. — A' Belgáknak az a'
kívánságok, hogy Belgium (a' déli
Megyék) Hollandiától (az éjszaki

Megyéktől) külöszakasztassék, és a két Országnak a közös Uralkodóházon kívül, semmi közösülések egymással ne legyen. — „Úgy látszik, így szól a Journal de Belgique, hogy az Orániai Hertzegnek ezen maga eltökéllését (hogy Belgiumnak Hollandiától való külöszakasztatását a Király előtt oltalmazza) annak lehet köszönni, hogy bizonyos pont felett, mellyet Ő Hgsége eddig másképpen nézett, egy akarattal és világosan kimagyarázták az emberek magokat. Midőn t. i. a Hertzeg, végezővén a Conferentziát a Kiküldöttekkel, palotájában a küldötteken kívül a Polgárgárdának sok tisztjeit is öszvegyűténé — ezt kérdezte: talán óhajtanának ismét Frantziák lenni? Egy akarattal feleltek mindnyájan, hogy ők Belgák, de szabad Belgák óhajtanak lenni, egyenlő jussokat bírván a Hollandusokkal. Midőn erre a Hertzeg azt kérdené, meg esküdnének e' erre? Egyszájjal kiáltottak mindnyájan „Esküszünk.“ A Hertzeg mélyen megilletődve és könnyezve hirtelen megváltozni látszott, és felhagyni azon aggódással, melly talán már sok esztendőket oltá szülte a bizodalmatlanságot (a Belgák eránt). Ekkor nemes készséggel ajánlotta magát a Hertzeg a Nemzetnek tolmátsául a Király előtt, és megígérte, hogy mind azokat a szempontokat (a Geographiai földfekvésre, a két Nemzetnek ellenkező Characterére's a't. nézve) mellyek az Ország két részeinek külöszakasztatását sürgetik, a Királynál ki fogja fejtegetni.

A mai postával küldjük Zemplén Vármegye Mappáját tisztelt Olvasóinknak a Kassai, Temesvári, Szebeni, Brassói, Udvarhelyi tsomókban, a szokott mód szerént petsét alatt.

A Hertzegnek elmenetele után, a Polgári gárdának Vezére a következő Hirdetést botsátotta ki: „Brüsszeli Polgárok! Ő Kir. Mgga az Orániai Hertzeg és a Polgári Gárda vezérei között elvégeztetett, hogy a Királyi Palotákbanálló katona Őrizet falainkat elhagyja. — A Hertzeg kinyilatkoztatta, hogy Felsőges Atyjához mégyen a közkívánságnak kifejezését, az Ország két részeinek különválasztását — törvényhozói, igazgatási, és finantz tekintetben — meg vinni. — A Lüttichi Követség, melly a Nemzeti Gárdának főszállásán megjelent, kinyilatkoztatta, hogy ettől a pillantástól fogva, a Lüttichi lakosok mindenmü szükséges találandó segítséget, emberekben, fegyverben, hadiszerekben sőt még Artilleriában is, Brüsszeli atyokfiainak megadnak. Ez a jelenvaló fekvése a mi dolgunknak. Polgártársak! légyünk nyugodtan, mert mi erősek vagyunk együtt, hogy erönket megörizük és neveljük. Brüssel Sept. 3-kán 1830 A Fővezér helyett Báró Smissen Al-Vezér.“ —

A pénz folyamat September' 16-dikán;
közép ár:

A Státus' 5p.Centes Obligátzióji	95 1/4
Az 1820-béli sorsosok,	172 1/2
Az 1821-béli hasonlók,	124 1/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 57 for. keltek, mind Conv.	
A Bank-Aktziák keltek 1167 2/5 for.ton,	
Conv. Pénzben.	